

[Gerda Møller.]

med uddannelsen, er vi så ikke inde i hele den problematik, vi har drøftet adskillige gange om samspillet imellem skatten og de sociale ydelser, således at vi går videre ad den vej, at det ikke kan betale sig at tjene flere penge, fordi vi bare skal aflevere dem igen til skattevæsenet?

Kristine Heitberg (SF):

Vi har hverken lod eller del i det spareforlig, som det foreliggende lovforslag er et led i, og det er ganske klart, at vi stiller os overordentlig negativt til lovforslaget, ganske som ved den første behandling, der fandt sted for godt et år siden. Ideen om overhovedet at bevare stipendier er noget forbløffende; den hilser vi naturligvis velkommen, men derudover er der ikke noget særlig godt at sige om forslaget.

V undrer os over det manglende vidsyn, der karakteriserer dette forslag, og undrer os over, at man virkelig kan tale om at ville lægge så store dele af finansieringen af studierne ud til bankerne. Nu siger hr. Brixtofte oven i købet, at det drejer sig om, at de rigt aflønnede akademikere — hvem det ellers måtte være — skal tilbagebetale en del af deres indtægter til samfundet; jeg har aldrig været klar over, at man kunne identificere bankerne med samfundet. Det, det drejer sig om, er et forsøg på at lægge nogle byrder på de studerende, som i alt væsentligt skal tilbagebetales til bankerne, aldeles ikke til nogen som helst form for samfundsnyttig virksomhed — i hvert fald ikke i vore øjne.

Det, der i øvrigt har gjort situationen vanskeligere, siden vi talte om dette forslag sidst, er, at den stigende arbejdsløshed har gjort de ord til skamme, der også her er faldet om, at de studerende har mulighed for at tjene penge ved siden af studierne. Ja men det er jo netop en af de ting, de ikke kan komme til. Det vil sige, at de mere end nogen sinde hænger på de principper for studiestøtte, som vi finder på herinde.

Det er klart, at vi ikke på nogen måde kan lide tanken om lån af den ene eller den anden art; dog er statslånene en relativ mindre byrde end banklånene, og specielt er de det også for samfundet med den nuværende mærkværdige rentefradragsregel, som yderligere får i virkeligheden ikke blot de

uddannelsessøgende som færdiguddannede, men også andre skatteydere til at være med til at finansiere noget af bankernes overskud. Det kan vi ikke se noget som helst positivt i.

Vi vil vende os imod ideen om så at sige at tilegne sig de én gang bevilgede midler til Statens Uddannelsesstøtte fra de uddannelsessøgende og putte dem i statskassen igen og bruge dem én gang til. Det må da være fuldstændig i strid med al menneskelig anstændighed at handle således med penge, der én gang er bevilget til et bestemt formål, nemlig på den finanslov, hvor de hører hjemme. Det er givet, at disse penge må tilhøre de uddannelsessøgende, uden at det medfører indskrænkninger på længere sigt.

Jeg vil gerne pege på i forbindelse med dette lovforslag, at vi har fremsat et forslag til folketingsbeslutning, der i alt væsentligt pegede på nødvendigheden af at gøre stipendiestøtten afhængig, ikke af den skattepligtige indkomst, hvis berygtede sider vi har talt så meget om herinde i andre sammenhænge, men af bruttoindkomsten, dvs. indkomsten uden de forskellige skattefradragssfiduser, som den skattepligtige indkomst er belemret med.

Det er ganske givet, at det forslag, vi fremsatte dengang, som var ment som et ændringsforslag, vil vi vende tilbage til. Det må være en fordel at give mere rene linjer, så man ikke arbejder videre med et helt forkert stipendiestøttesystem; selv om man tænker på nye systemer, var der mulighed for at rette på dette punkt.

Jeg vil gerne sige, at det er ganske urimeligt, at stipendiestøtten er afhængig af forældreindkomsten for helt voksne mennesker, som i alle andre henseender regnes som selvstændige borgere. Også denne side af sagen forekommer det mig at være meget nødvendig at rette så hurtigt, som det kan lade sig gøre af økonomiske grunde.

På længere sigt er et helt andet system nødvendigt, og det vil vi snarest komme tilbage til i form af et forslag.

Chr. Christensen (KrF):

Af de bemærkninger, fru Gerda Møller fremkom med her for lidt siden, kunne man få det indtryk, at kristeligt folkepartis deltagelse i medansvaret for visse forlig havde medvirket til, at man ikke kunne få gen-